Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

legem. fidē incarnationis. passionis ⁊ re
surrectionis x̄ credendo tenuerunt. Et non
inuento corpore ei uenerunt dicentes se
etiā uisionē angelōr uidisse. q̄ dicunt eū
uiuere. Corp̄ crucifixi redēptoris q̄dā m̄ ñ
inuenerunt. q̄a beatos oculos aduidendū
eū habere ñ meruerunt. Unde ait. Multi
reges ⁊ ꝓphe uoluerūt uidē q̄ uos uidetis. ⁊
ñ uiderunt. Venerunt aut̄ in fide ⁊ spe
ad illū dicentes. se uisionē angelōr in p̄mis
parentib̄ in paradyso uidisse. ⁊ qd̄ uiuens
uita sit. ipsos angelos affirmasse. Et abierūt
quidā ex nr̄is ad monum̄tum. ⁊ ita inue
nerunt sic mulieres dixerūt. ipsū ū ñ in
uenerunt. Quidā ex nr̄is. q̄dā scil̄ ex nob̄
credentib̄. ñ nullis ex antiq̄s patrib̄ q̄ creden
do abierūt ad monum̄tū. i. ad fidē aduen
tū saluatoris expectantiū. ⁊ ita sic a sup̄
memoratis mulierib̄ dictū ē inuenerūt.
ipsū ū incarne uenientē non uiderunt.
uib̄ p̄desidio ⁊ expectatione deficientib̄.
ipse q̄ expectabat̄ dix̄ miserator dn̄s.
stulti ⁊ tardi corde. Dicere di. facere ei est.
ipse enī dix̄ ⁊ facta s̄. Unde stulticiā que
humanis inerat cordib̄. ipse adueniens sa
pientia sua repulit. ⁊ tarditatē illāq̄ sci
spē grā effugauit. q̄a cito discit̄. ubi scē spē